

РЕШЕНИЕ

№ 321

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 20.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10918** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на К. Н. Ф., ЛНЧ: [ЕГН], гражданка на Република И., [дата на раждане] в [населено място], И., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез адвокат Т. А. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, срещу Решение № 25-ОК/13.10.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последваща молба с вх. № УП 18324/06. 10. 2023 г. за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателката счита, че оспорения акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Позовава се на практиката на СЕС. В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно уведомена се явява лично, представлява се от адвокат И., който моли съда да отмени оспорения административен акт, като върне административната преписка на административния орган със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, представлява се от юрисконсулт П., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител. Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № 1512/17.05.2016 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателката за първи път е поискала закрила от Република България. По тази молба с Решение № 11065/08.11.2016 г. на Председател на ДАБ - МС е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Отказът е оспорен от чужденката, като е образувано административно дело № 12515/2016 г. по описа на АССГ. С влязло в сила Определение № 722/03.02.2017 г. на АССГ жалбата срещу решението на ДАБ при МС е оставена без разглеждане.

К. Н. Ф. е подала последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № 1024 от 31.05.2017 г. в ДАБ - МС за международна закрила, по която с Решение №15314/04.08.2017 г. на Интервюиращ орган на ДАБ - МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от същия закон е постановен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С влязло в сила Решение №325/15.01.2018 г. по административно дело № 9775/2017 г. на АССГ жалбата на К. Ф. срещу решението на ДАБ-МС е отхвърлена.

Подадена е трета последваща молба за закрила с рег. № УП-18324 от 25.06.2019 г., с която иракската гражданка е направила искане да бъде допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С Решение № 37-ОК/05.07.2019 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС, чужденката не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Постановеният административен акт е обжалван, като с Решение № 5513/18.09.2019 г. по административно дело № 8255/2019 г. по описа на АССГ жалбата на чужденката е отхвърлена.

На 08.10.2019 г. отново е подадена четвърта молба за предоставяне на закрила с рег. №УП-18324 от страна на иракската гражданка. С Решение № 51-ОК/22.10.2019 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС подадената молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Подадена е жалба от страна на иракската гражданка и с влязло в сила Решение № 7986 от 16.12.2019 г. по административно дело № 12850/2019 г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена.

Подадена е пета последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. №УП-18324 от 27.12.2019 г. за предоставяне на международна закрила. С Решение №2-ОК/09.01.2020 г. Интервюиращ орган към ДАБ-МС не е допуснал молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Постановеният административен акт е връчен лично на чужденката на 15.01.2020 г. и е жалбата срещу него е отхвърлена с окончателно Решение № 1730/10.03.2020 г., постановено по административно дело № 811/2020 г. по описа на АССГ.

Подадена е шеста последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП 18324/20.01.2021 г. за предоставяне на международна закрила. С Решение № 1-ОК/01.02.2021 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС молбата за предоставяне на международна закрила не е допусната до производство. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Подадена е седма последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП-18324 от 13.08.2021 г. от страна на чужденката в лично качество и в качеството си на законен представител на дъщеря й А. Д. А., като е поискано

предоставяне на международна закрила. Като ново обстоятелство от съществено значение за личното ѝ положение е посочено раждането на дъщеря ѝ А. Д. А. на 16.07.2021 г. Към молбата е приложено Удостоверение за раждане № [ЕГН]. С Решение № 24-ОК/17.08.2021 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС, молбата на иракската гражданка не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С Решение №7409/08.12.2021 г. по административно дело № 8989/2021 г. по описа на АССГ решението на Интервюиращия орган към ДАБ-МС е отменено, като са дадени задължителни указания от страна на АССГ молбата на чуждата гражданка да бъде допусната до производство по общия ред. В тази връзка молителката е регистрирана в ДАБ-МС с Молба вх. № РД09-2581 от 21.12.2021 г. Малолетната и дъщеря А. Д. А. е регистрирана с отделна Молба вх. № РД09-1144/05.08.2021г. По нея след проведено административно производство е постановено Решение № 13121/19.08.2022 г. на Заместник-председателя на ДАБ-МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на малолетната А. Д. А.. Решение № 13121/19.08.2022 г. на Заместник-председателя на ДАБ-МС е оспорено по съдебен ред, като с Решение № 1505/08.03.2023 г., постановено по административно дело № 8406/2022 г. по описа на АССГ, същото е потвърдено, а жалбата е отхвърлена като неоснователна. С Решение № 10714/07.11.2023 г., постановено по административно дело №4794/2023 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила.

По Молба вх. № РД09-2581 от 21.12.2021 г. за предоставяне на международна закрила от страна на К. Н. Ф. е постановено Решение № 9802/11.07.2022 г. на Заместник – председател на ДАБ при МС, с което на чужденката е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е оспорен по съдебен ред, като с Решение №5458/19.09.2022 г., постановено по административно дело № 7098/2022 г. по описа на АССГ, оспореното решение за отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е потвърдено като правилно и законосъобразно. С Решение № 1829/17.02.2023 г., постановено по административно дело № 10470/2022 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила.

Съпругът на иракската гражданка, Д. А. Х., [дата на раждане] в И., гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН] е регистриран с отделна молба за закрила в ДАБ-МС. За първи път той е подал молба за предоставяне на статут с вх. № 1513 от 17.05.2016 г. на РПЦ - С. до Председателя на ДАБ-МС. С Решение № 7563/31.08.2016 г. на Председател на ДАБ-МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е обжалван и с Решение № 1256 от 27.02.2017 г., постановено по административно дело № 10887/2016 г., по описа на Първо отделение, 3-ти състав на АССГ, жалбата на чужденеца е отхвърлена. С Решение № 9989 от 27.07.2017 г., постановено по административно дело № 4211/2017 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила.

От страна на Д. А. Х. са подадени още две последващи молби за предоставяне на международна закрила. При административното им разглеждане същите не са уважени и е постановен отказ. По съдебен ред подадените срещу постановените решения жалби са отхвърлени. Съдебните актове са влезли в сила.

По отношение на първото дете на чужденката, родено в Република България, Р. Д. А., [дата на раждане] гражданка на И., е подадена Молба с рег.№347/13.02.2017 г. с която малолетната гражданка е регистрирана в ДАБ-МС. С Решение №10953/30.05.2017 г. на Председател на ДАБ-МС е отказано предоставянето на

международна закрила. Административният акт е оспорен и с Решение № 6924/04.12.2020 г., постановено по административно дело № 6980/2017 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №5441/28.04.2021 г., поставено по административно дело № 1465/2021 г. по описа на ВАС, жалбата е отхвърлена като неоснователна.

С Решение № 29-ОК/18.07.2022 г. на Интервюиращ орган при ДАБ-МС, последващата молба на Р. Д. А. с вх. № УП 19565 от 30.06.2022 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Този административен акт е оспорен по съдебен ред, като с Решение № 7649/13.12.2022 г., постановено по административно дело № 7880/2022 г. по описа на АССГ, и е отменен, като административната преписка е върната на органа със задължителни указания за образуване на производство по общия ред, предвид, че са налице действително нови обстоятелства във връзка с личното положение на молителката, респективно, че ответния административен орган следва да обсъди висшия интерес на детето, а именно, че Р. Д. А. е лице от уязвима категория.

С последваща осма молба с вх. № УП 18324/06.10.2023 г. от страна на чужденката е поискано предоставяне на международна закрила, предвид наличието на обстоятелство от съществено значение за личното и положение. Това обстоятелство е посочено, че се изразява във факта, че към момента на подаване на последващата молба за закрила, двете и малолетни дъщери Р. Д. А., [дата на раждане] и А. Д. А., [дата на раждане] са в производство по предоставяне на международна закрила, а нейният съпруг – Д. А. Х., [дата на раждане] е в процедура за убежище към Президента на Република България. Посочено е още като довод, че молителката, заедно с нейното семейство живеят от дълго време на територията на Република България, и са се интегрирали напълно. Дъщеря и Р. Д. А. е записана като редовна ученичка в първи клас за учебната 2023/2024 г., за което е представено Удостоверение с изх. № 33/26.09.2023 г., другата и дъщеря А. Д. А. предстои да бъде записана в детска градина. Чужденката е посочила в молбата си, същата да бъде разгледана с оглед интересите на децата и за осигуряване на най-добрия интерес на детето, установени в Конвенцията на ООН за правата на детето. Към молбата са приложени Договор за наем на недвижим имот, сключен на 04.09.2021 г., съгласно който молителката и нейното семейство са наели жилище в [населено място] и копия на регистрационни карти на Р. Д. А., А. Д. А. и Д. А. Х..

Административният орган се е позовал на нормата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, съгласно която, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. И в тази връзка е посочено, че законът не допуска удължаване на срока предвид, че нормата е императивна. Прието е, че молителката не представя и не се позовава на никакви нови обстоятелства, имащи съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Прието е, че в последната последваща молба от страна на чужденката не са изразени конкретни мотиви, свързани с опасения от евентуално завръщане в държавата си по произход, относими към изискванията на ЗУБ. Акцентирано е още, че от страна на молителката не са изложени никакви твърдения и обстоятелства,

свързани с опасения от евентуално завръщане в държавата по произход, освен че двете и малолетни деца са в производство по предоставяне на международна закрила, а съпругът и е в процедура за предоставяне на убежище към Президента на Република България. Представеният договор за наем е приет за ирелевантен, нямащ никакво значение и отношение към производството по допустимост на молбата за закрила. В хода на административното производство е обсъдена Справка с вх. №ЦУ-1554/10.10.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС относно Република И. и актуално положение в Иракски К., като въз основа на същата е прието, че от данните в справката не се установява в И. да е налице въоръжен конфликт, при който мирното население да е подложено на безогледно насилие.

В тази връзка и при тези мотиви на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е издадено Решение № 25-ОК/13.10.2023 г. на Интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което е отказано допускането на последваща молба за закрила до производство по общия ред. Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 02.11.2023 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана до съда на 06.11.2023 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от Д. Ц., младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], ПМЗ - [жк], определена за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-853/06.12.2022 г. на Председател на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен четиринадесет работни дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила вх. №УП18324/06.10.2023 г. по описа на РПЦ – [населено място],[жк], съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

По делото не се сочат доказателства за нарушаване правата на жалбоподателката по чл.76б, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни тя да е потърсила съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации /чл. 23, ал. 1 от ЗУБ/; да е поискала достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателката не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 от ЗУБ. Така следва да се формира изводът, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба е надлежно проведена.

Доводите на жалбоподателката в насока, че решението е бланкетно, са основателни, в него не са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В тази разпоредба е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденката – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. От

посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителката се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденката. На второ място органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

В процесния случай не е спорно, че това е осма поред последваща молба за предоставяне на закрила от чужденката, не е спорна също така и нейната бежанска история, както и че същата има две малолетни деца, родени в Република България, отглеждани в нормална семейна среда, с осигурени всички необходими условия за живот. Представено е удостоверение, съгласно което Р. Д. А. е записана като редовна ученичка в първи клас за учебната 2023/2024 г., а другото малолетно дете предстои да бъде записано да посещава детска градина.

Както се посочи по-горе, за да бъде допусната до разглеждане последващата молба същата следва да се основана на нови обстоятелства или касателно страна по произход или относно личното положение на лицето. Видно от съдържанието на молбата е, че в същата са наведени доводи и от двете категории – относно личното положение, че молителката има две малолетни деца, едното от които записано като редовна ученичка в първи клас, другото с предстоящо записване в детска градина и които са в производство по предоставяне на международна закрила. Посочено е, че съпругът на молителката е в процедура за убежище към Президента. Поискано при разглеждането на последващата молба за закрила, административният орган да разгледа същата с оглед висшия интерес на децата, установен в Конвенцията на ООН за правата на детето, § 18 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС, чл. 6а от ЗУБ вр. § 1, т. 5 вр. т. 11 от ДР на Закон за закрила на детето.

Настоящият съдебен състав намира, че неправилно ответникът не е съобразил, че молителката, респективно малолетните и деца са лица от уязвима категория. В тази връзка съдът счита, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с нормата на чл.42, § 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно тази норма, държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, параграф 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп.

В процесния случай на първо място, за търсеция международна закрила са създадени пречки за достъп до новата процедура, при която да се обсъдят релевираните от кандидата доводи, евентуално обосноваващи провеждане на производство по общия ред. Това се отнася най-вече до обстоятелството, че молителката с последващата молба за закрила излага твърдения, че двете и малолетни деца са родени в Република България, интегрирани са, едното дете е записано като редовна ученичка в първи клас за учебната 2023/2024 г., другото предстои да бъде записано да посещава детска градина, които в случая са твърдения за интегриране на децата в обществото.

При тези факти и обстоятелства, от страна на административния орган е следвало да бъдат събрани доказателства, които да обсъди, респективно да прецени обстоятелството, как евентуалното извеждане на двете малолетни деца от страната би им се отразило. Безспорно това негово задължение произтича от § 18 на Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за

определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, според който „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

Следва да се има предвид, че под нови обстоятелства следва да се имат предвид не само новонастъпили, но и новооткрити. Целта на закона при разглеждането на последващата молба е същата да почива именно на факти, които са нови, т.е. не са били разгледани. Безспорно децата на молителката са лица от уязвима категория. От страна на ответника във връзка с посоченото в последващата молба на чужденката не е изискан социален доклад, което е бил длъжен да стори, предвид наведените в молбата твърдения, свързани с интеграция на малолетните на чужденката деца. Предвид липсата на доказателства в тази насока в хода на административното производство, ответникът е могъл да направи своите изводи относно висшия интерес на детето, като не го е сторил е допуснал нарушение на процедурните правила от категорията на съществените. Видно от оспореното пред съда на решение е, че дори не е обсъдена интеграцията на малолетните деца на молителката, а точно обратното като мотив за недопускането е посочено, че това, че малолетните деца се намират в производство по предоставяне на международна закрила е ирелевантно обстоятелство. По същество доводите в молбата за интеграция на децата свързани с тяхното положение, не са разгледани.

Следва да се има предвид, че в производството, каквото е настоящето, както и това по общия ред – изключително важно и приоритетно е да се извърши преценка на висшия интерес на детето. Респективно същият налага ли молбата да бъде уважена при условията на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. В тази връзка следва да се имат предвид мотивите в Решение № 10555/21.11.2022 г., постановено по административно дело № 3815/2022 г. по сходен казус /при отхвърлени молби на родителите и две малолетни деца/. Подобна преценка кой е най-добрият интерес на детето не е била изобщо извършена от ответния административен орган, поради което съдът, не се споделя извода му, че не следва да се допуска последващата молба до производство по закрила. Точно обратното – от представените писмени доказателства се установява, че има нови обстоятелства във връзка с личното положение на молителката, поради което молбата ѝ следва да бъде разгледана по общия ред.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, налице са отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр.с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Н. Ф., ЛНЧ: [ЕГН], гражданка на Република И., [дата на раждане] в [населено място], И., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез адвокат Т. А. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, Решение № 25-ОК/13.10.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България.

ВРЪЩА административната преписка за разглеждането на последващата молба с вх.№УП 18324/06.10.2023 г. на К. Н. Ф. по общия ред съобразно дадените задължителни указания по

тълкуване и прилагане на закона.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: